

нието на България, — събития, които сж станали изключително на наша земя.

Прочее, твърдо убѣдени въ несъмнѣната полза, която нашето интеллигентно и любознателно общество, — военни и граждани, — би извлѣкло отъ този прѣвъзходенъ трудъ на учения турчинъ, ние се наехме съ прѣвода му на нашъ езикъ.

София, 15 декемврий 1905 год.

Подполковникъ *Ив. Стойковъ*.

